

عنوان مقاله:

فروش قرآن با رویکردی به دیدگاه علامه حلی و مقایسه آن با آرای فقیهان متقدم، متاخر و معاصر

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های حقوق تطبیقی عدل و انصاف، دوره 4، شماره 12 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

حسین جعفری - دکتری فقه و مبانی حقوق

علی به روش - گروه حقوق بین الملل دانشگاه آزاد مشهد

نرجس خاتون سرحدی نسب - فقه و مبانی حقوق دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

فقیهان موضوع تجارت را از حیث حکم شرعی به سه دسته یعنی محرم، مکروه و مباح تقسیم کرده اند یکی از احکام که محل تشتت آراء واقع شده است، بحث « فروش قرآن » آن هم در دو مقوله به مسلمان و کافر می باشد. در این پژوهش، با مطالعه ی توصیفی، تحلیلی و انتقادی با رویکردی به نظر علامه حلی و ادله و اقوال پرداخته شده است. بررسی و دقت در آرای و مبانی فقیهان در این مساله حاکی از این است که مساله حرمت بیع مصحف در بین فقهای متقدم از شهرت برخوردار نیست. نظر متاخرین هم مبنی بر جواز بیع مصحف و هم حرمت آن است که شهرت با هیچ قوی نیست. نظر معاصرین به جواز نشان دهنده اختلاف در این مساله است. علامه حلی فروش قرآن به مسلمان را باطل دانسته و در صورت بیع ورق و جلد قرآن که شباهت میان نظر علامه حلی با فقها را نشان می دهد، نظر بر جواز فروش قرآن داده است، لیکن وی فروش قرآن به کافر را باطل می داند. در نتیجه قول صواب بر جواز فروش قرآن است و ادله ی قائلین به حرمت که عمده آن روایات می باشد، به دلیل ضعف سندی، از قوت برخوردار نبوده است. لیکن در مقابل، ادله قائلین به جواز نیز از نظر سندی و نیز دلالتی صحیح و واضح است. در مورد حرمت بیع مصحف به کافران که مهمترین ادله ی طرفداران آن آیه نفی سبیل و حدیث اعتلاء می باشد، با دقت و بررسی در مبانی و ادله به نظر می رسد که دلالتی بر حرمت ندارد.

کلمات کلیدی:

متاجر، مکاسب محرمه، بیع مصحف، مسلمان، کافر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1251354>

